

Horváth Veronika

nem tudják

*az istállóban gipszkarton babák.
mária, józsef, királyok, pásztorok,
borjak, bárányok, angyalok és a kisdéd.
az isten? azt mondják, ott van mindenütt.
mindenhova elkísér. mint az apám.*

*a faluban, ha meglátnak, mindenki róla beszél:
itt megyek én, itt megy szegény, az a leány,
annak a leánya, a fattyú, a szerelemgyerek.
jajistenem.*

majdnem

*anyám nem volt se szűz, se mária,
csak maris, meg kislány korában mariska.
csúfolták néha, mert nevében hordozta a tehenek nevét,
és szerette simogatni is őket. meleg orrukat fejéhez
dörgölték, és az már majdnem olyan volt, mint a szeretet.*

mégsem

*majdnem olyan volt, mikor arra kért,
engem, nem mást, nem a többieket.
nyakamon éreztem a leheletét,
meleg volt, párás, mint a tehenek orra.
azt mondta, utána a robogójára ültet,
és vesz majd nekem egy motorosdzsekit.*

atyának fia

*a nagyszakállú úr a templomban.
idegen arcával rám mered.
ha ránézek, fázom.
azt mondják, hívjam úgy: atyám.*

*hol van hozzá képest egy csecsemő?
egy csecsemő testmelege?
nem tudtam, hogy a távolság és a
közelség ilyen könnyen összetéveszthető.*